

Cháu!

Đừng là chú mà cũng đừng là cháu
Chú cháu mình có hàng họ chi đâu
Mười tuổi đời...xa cách ấy là bao
Thế tại sao buổi ban đầu gọi chú?

Cháu như đóa hoa hồng vừa chớm nụ
Thoáng hương trinh còn chú đã già đầu
Tại nhân sinh có lắm chuyện bề đầu
Đã thâm thía nên “chú” sâu trước tuổi!

Cháu biết không thời gian qua rất vội
Kiếp con người tàn lụi chóng như hoa
Và thời gian hờ hững một quan tòa
Vẫn xét xử chẳng buông tha ai cả

Nhưng mà thôi không có chi vội vã
Nụ chẳng cần phải chóng nở hoa
Cháu hãy ngoan trong tuổi ngọc ngà
Đừng ham lớn làm...đàn bà chán lắm!

Đôi mắt trong cháu ơi đừng say đắm
Kéo muộn phiền sẽ lóng lánh bờ mi
Hồn chớm Xuân của cô gái dậy thì
Ôi cháu...đẹp, đẹp dị kỳ tinh khiết

Ơ mắt cháu long lanh hồ thu nguyệt
Thăm thẳm buồn không đáy cháu ơi
Chú khi không bỗng thấy chán đời
Muốn...tự tử ghê nơi, vào mắt cháu!

ký tên: chú lykhách